

Isus, Duhul Sfânt și rugăciunea

Pentru studiul din această săptămână, citește: Luca 2:25-32;
11: 1-4, 9-13; 23:46; Matei 7:21-23; Ioan 16:5-7.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „De aceea și Eu vă spun: Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Fiindcă oricine cere capătă, cine caută găsește și celui ce bate i se deschide.” (Luca 11:9,10)

Dintre evangheliile sinoptice, Evanghelia după Luca vorbește cel mai frecvent despre relația Domnului Isus cu Duhul Sfânt. Dacă Matei se referă la Duhul Sfânt de doisprezece ori, iar Marcu de șase ori, Luca are șaptesprezece referiri în evanghelia sa și cincizecișapte în cartea Faptelor apostolilor. Din perspectiva lui Luca, Domnul Isus a avut o relație strânsă cu Duhul Sfânt pe tot parcursul lucrării Sale pe pământ, începând cu întruparea (Luca 1:35) și încheind cu porunca prin care a pus bazele misiunii Sale globale (Luca 24:44-49). Relația aceasta este esențială pentru înțelegerea lucrării Mântuitorului. De asemenea, Luca subliniază importanța rugăciunii în viața și în misiunea lui Isus. Fiind Dumnezeu deplin, egal cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, Isus ne-a lăsat, în natura Sa umană, un exemplu și în ce privește rugăciunea.

Iar dacă El a avut nevoie de rugăciune, cu cât mai mult avem nevoie noi!

„Fără rugăciune neconținută și fără veghere atentă, suntem în pericolul de a deveni nepăsători și de a ne abate de la calea cea dreaptă. Adversarul caută neîncetat să blocheze calea spre scaunul harului, ca să nu obținem, prin cereri serioase, har și putere pentru a ne împotrivi ispitei.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 95

Astăzi: Dar ADRA (colectă)

Sabatul viitor: Ziua vizitatorului Școlii de Sabat

În ochii lui Luca, un convertit dintre neamuri și tovarăș de misiune al apostolului Pavel, viața Domnului Hristos pe pământ – de la întrupare până la înălțare și până la extinderea bisericii – era o minune divină adusă la îndeplinire și condusă de Duhul Sfânt. În viața lui Isus, vedem Dumnezeirea la lucru pentru răscumpărarea noastră (Luca 3:21,22). Tocmai aceasta este ideea pe care o subliniază Luca prin referirile constante la Duhul Sfânt.

1. Ce ne spun următoarele versete despre rolul Duhului Sfânt în venirea Domnului Hristos pe pământ, în trup omenesc? Luca 1:35,41; 2:25-32.

Misiunea Domnului Isus a început cu câteva referiri la Duhul Sfânt. Potrivit lui Luca, Ioan Botezătorul a prezis că Acela care avea să vină după el avea să boteze cu Duh (Luca 3:16). La botezul lui Isus, atât Tatăl, cât și Duhul Sfânt au confirmat autenticitatea misiunii Sale de răscumpărare. Dumnezeu Tatăl a declarat din cer că Hristos era Fiul Său preaiubit, trimis să mântuiască omenirea, iar Duhul Sfânt a coborât asupra Sa în chip de porumbel (Luca 3:21,22). De atunci înainte, Isus a fost „plin de Duhul Sfânt” (Luca 4:1), pregătit să înfrunte dușmanul în pustie și să-și înceapă lucrarea (Luca 4:14).

Cuvintele din deschiderea predicii pe care a ținut-o în Nazaret erau o aplicare la Sine a profeției mesianice din Isaia: „Duhul Domnului este peste Mine” (vers. 18). Duhul Sfânt era tovarășul Său nelipsit, forța care-L întărea, o prezență permanentă în mijlocul urmașilor Săi atunci când El nu avea să mai fie în mijlocul lor (Ioan 16:5-7). Pe lângă aceasta, Isus a promis că Dumnezeu avea să le dea Duhul Sfânt celor care aveau să-L ceară (Luca 11:13). Același Duh care a asigurat legătura lui Hristos cu Tatăl Său și cu misiunea de răscumpărare avea să-i împuternicească pe ucenici pe calea credinței. De aici și importanța crucială a Duhului Sfânt pentru viața creștină: într-adevăr, blasfemia împotriva Duhului Sfânt este cel mai grav dintre toate păcatele (Luca 12:10).

Care sunt metodele concrete prin care putem fi deschiși la călăuzirea Duhului Sfânt? Mai exact, ce putem face pentru ca alegerile noastre să nu ne împiedice să discernem glasul Său?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să remarce faptul că Domnul Isus a rămas permanent în strânsă legătură cu Duhul Sfânt și că viața Sa de rugăciune este un model pentru noi.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să simtă dependența lor de Duhul Sfânt și să se bucure de o viață de rugăciune autentică.

La nivel practic: Să caute călăuzirea Duhului Sfânt și să se roage necurmat.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Viața de rugăciune a Domnului Isus și relația Lui cu Duhul Sfânt

- A. Ce relație a avut Domnul Isus cu Duhul Sfânt? De ce a avut El nevoie să se bizuie pe călăuzirea Duhului Sfânt, deși era Fiul lui Dumnezeu?
- B. Ce rol a avut rugăciunea în lucrarea Sa?
- C. Ce învățături ne-a dat Domnul Isus cu privire la rugăciune?

II. Dependența de Duhul Sfânt și de rugăciune

- A. Cum putem să fim împuterniciți de Duhul Sfânt? Ce dovedesc acțiunile și caracterul tău despre relația ta cu Duhul Sfânt?
- B. Cât de importantă simți că este rugăciunea pentru tine? Ce arată ea despre legătura ta cu Dumnezeu?
- C. Ce lecții putem învăța din viața de rugăciune a lui Isus? Cum ne ajută rugăciunea să ducem luptele vieții?

III. Caută Duhul Sfânt și trăiește o viață de rugăciune!

- A. Ce asigurări avem că se poate să trăim sub călăuzirea deplină a Duhului Sfânt?
- B. Cum înțelegem îndemnul „Rugați-vă neîncetat!” și cum îl aplicăm?

Rezumat: Credința și viața creștină se nasc prin Duhul Sfânt și sunt hrănite prin El; este esențial ca ele să fie susținute prin legătura necurmată a rugăciunii de laudă, recunoștință, mijlocire și dependență de Dumnezeu.

2. Notează următoarele ocazii în care Isus S-a rugat, consemnate numai în Luca. Ce îți spun aceste exemple despre viața ta de rugăciune?

a. Luca 3:21

„O eră nouă și importantă s-a deschis înaintea Sa. El intra acum pe o scenă mai vastă în lupta vieții Sale.” – Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 111

El nu S-a încumetat să intre fără rugăciune pe această scenă mai vastă a lucrării Sale publice, lucrare ce avea să se încheie cu moartea Sa pe Calvar.

b. Luca 6:12,13

Niciun lider nu-și alege urmașii la întâmplare. Isus i-a ales pe aceia care aveau să înțeleagă și să se identifice complet cu El și cu misiunea Sa. „Slujba lor era cea mai importantă dintre toate cele la care au fost chemați vreodată oamenii și venea pe locul al doilea după cea a lui Hristos Însuși.” – Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 291

c. Luca 9:18

Ucenicia impune dedicarea absolută față de Isus și înțelegerea identității Sale. Isus S-a rugat „singur deoparte” pentru ca ucenicii Săi să știe cine era, apoi i-a pus la încercare cu întrebarea crucială: „Cine ziceți că sunt?” (Luca 9:20).

d. Luca 9:28-36

După această rugăciune, El a obținut a doua confirmare din partea Cerului că era Fiul preaiubit al lui Dumnezeu. Încercările de până atunci și cele ce urmau să vină nu puteau să schimbe atașamentul Său strâns de Tatăl. De asemenea, ca urmare a rugăciunii, ucenicii au văzut cu ochii lor mărirea Lui (2 Petru 1:16).

e. Luca 22:39-46

Aceasta este probabil cea mai importantă rugăciune din istoria mântuirii. Mântuitorul unește aici cerul cu pământul și stabilește prin aceasta trei principii esențiale: întâietatea voinței și a planului lui Dumnezeu, angajamentul de a împlini planul Său chiar sub amenințarea morții și puterea de a birui fiecare ispită apărută pe calea împlinirii planului divin.

f. Luca 23:46

Prin ultimele cuvinte rostite pe cruce, El ne arată care este scopul final al rugăciunii: legătura permanentă cu Dumnezeu.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE!

Pasaj de studiat: Luca 3:16; 4:1; 6:12,13; 22:39-46.

Ideea de bază: „Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. Și voi... ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: «Ava!», adică: «Tată!»” (Romani 8:14,15). Duhul Sfânt și rugăciunea au un rol determinant în viața noastră, la fel cum au avut și în viața lui Isus pe pământ – de la naștere și până la ispitirea din pustie, din Ghetsimani și până la răstignire. Viața trăită prin Duhul Sfânt și credința de nezguduit în puterea rugăciunii ne pot asigura dezvoltarea spirituală.

Discuție introductivă: Isus este a doua Persoană a Dumnezeirii. El este Dumnezeu. Și atunci, de ce a avut nevoie să aștepte coborârea Duhului Sfânt cu ocazia botezului pentru a putea începe lucrarea? Și de ce a fost necesar să afle voința lui Dumnezeu prin rugăciune pe tot parcursul lucrării Sale și chiar în ultimele zile din viață?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

În dezbaterea studiului, menține atenția grupei îndreptată spre următoarele teme: Isus și Duhul Sfânt, Isus și viața Sa de rugăciune și noi și viața noastră de rugăciune.

Comentariu biblic

I. Isus și Duhul Sfânt

(Revezi împreună cu grupa Luca 4:14-18.)

Toate cele patru evanghelii consemnează coborârea Duhului Sfânt peste Domnul Isus la botez (Matei 3:16; Marcu 1:10; Luca 3:22; Ioan 1:32). Relația Sa cu Duhul Sfânt avea să dăinuie pe tot parcursul vieții Sale. Înmormântat cu puterea Duhului, El a ținut piept atacului lui Satana în pustie și a ieșit triumfător asupra tacticilor lui de a-L abate de la misiune și de a-L determina să se îndoiască de faptul că este Fiul lui Dumnezeu.

Relația strânsă a lui Hristos cu Duhul Sfânt în pustie ne învață două adevăruri importante: cele trei Persoane ale Dumnezeirii sunt unite printr-o legătură veșnică, într-un mod deosebit în planul de înfrângere

3. Ce aflăm din Luca 11:1-4 despre rugăciune?

„Tată” este numele lui Dumnezeu folosit cu predilecție de Domnul Hristos și apare de cel puțin o sută șaptezeci de ori în cele patru evanghelii. Când ne adresăm lui Dumnezeu în felul acesta, recunoaștem că El este o Persoană capabilă de cea mai apropiată relație cu oamenii. El este tot atât de real, de iubitor și de grijuliu ca un părinte pământesc. Totuși El este mai mult decât atât: este Tatăl *din ceruri*. El este diferit de un tată pământesc, fiindcă este omnipotent, omniscient, omniprezent și desăvârșit în toate.

Expresia „Tatăl nostru care ești în ceruri” ne amintește că Dumnezeu este sfânt și că este o persoană. Ea delimitează religia creștină de filosofie (în care Dumnezeu este o idee) și de panteism (în care Dumnezeu este tot ce există).

„Sfințească-se Numele Tău” (Luca 11:2). Aici ni se amintește încă o dată de sfințenia lui Dumnezeu. Aceia care pretind că sunt urmașii Domnului trebuie să sfințească Numele Său prin cuvânt și faptă. Cine pretinde că-L urmează și totuși păcătuiește împotriva Lui Îi pătează Numele. Cuvintele lui Isus din Matei 7:21-23 ne pot ajuta să înțelegem mai bine ce înseamnă să sfințim Numele lui Dumnezeu.

„Vie Împărăția Ta” (Luca 11:2). Evangheliile fac referire la Împărăția lui Dumnezeu de peste o sută de ori: Luca de aproape patruzeci de ori, Matei de aproape cincizeci de ori, Marcu de șaisprezece ori, iar Ioan de trei ori. Domnul Isus a venit să descopere Împărăția Sa și să o întemeieze, atât prin realitatea prezentă a Împărăției harului, cât și prin făgăduința împărăției viitoare, a slavei. Cine nu intră în prima, nu poate intra în a doua. Dorința Mântuitorului este ca ucenicii Săi să cunoască prima împărăție ca o pregustare a celei de-a doua.

„Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ” (Luca 11:2). Voința lui Dumnezeu este recunoscută și împlinită în cer. Isus ia acest fapt și îl transformă în speranța ca situația să fie la fel și pe pământ. Când cere ca voia lui Dumnezeu să se facă „pe pământ”, El nu se referă la omenire în general, ci la fiecare dintre noi.

Îl cunoști personal pe Domnul sau ai doar cunoștințe despre El? Cum te poate aduce mai aproape de El viața de rugăciune?

a lui Satana și de mântuire a omenirii. În al doilea rând, noi putem fi biruitori și complet consacrați lui Dumnezeu numai când cunoaștem, înțelegem, ascultăm și trăim Scriptura inspirată de Duhul Sfânt. Ade-vărul acesta este valabil fie că suferim de foame și de sărăcie, fie că suntem înconju-rați de tot belșugul pe care ni-l poate oferi lumea. As-cultarea de Duhul Sfânt înseamnă o legătură permanentă cu Hristos și urmarea este o viață de biruință.

Mai mult chiar, legătura Domnului Hristos cu Duhul Sfânt a fost anunțată clar în Nazaret, când Isus a declarat: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia” (Luca 4:18). El a transmis aici Evanghelia în toate dimensiunile ei – răscum-părarea din păcat, însănătoșirea bolnavilor, vindecarea celor cu inima zdrobită, propovăduirea eliberării celor captivi, deschiderea ochilor orbilor și învierea morților (Luca 4:18,33-35; 8:29,51-56).

II. Isus și viața Lui de rugăciune

(Revezi împreună cu grupa Luca 3:21 și Luca 22:39-46.)

Primul lucru pe care l-a făcut Domnul Isus după botez a fost să Se retragă singur în rugăciune și în comuniune cu Tatăl Său. El a avut nevoie de timp pentru a înțelege calea care Îi stătea înaintea. Putea să vadă crucea în depărtare, însă vederea ei nu trebuia să-I întunece privirea și nici să-L abată de la scopul pentru care venise. Astfel că, timp de patru-zeci de zile, a trebuit ca sufletul Său să se zbată și să se întărească. Tot așa, orice suflet aflat în comuniune cu Dumnezeu îl va birui pe Diavol.

Biruința lui Hristos în lupta cu Satana arată cât de strânsă era rela-ția Sa cu Tatăl (Luca 4:1,2). În timp ce conștientizarea misiunii L-a aju-tat să-și păstreze scopul, bizuirea pe Cuvântul lui Dumnezeu și comu-nicarea continuă cu El I-au dat putere să respingă atacurile celui rău.

În acest fel, înaintea fiecărui moment important din viață – alegerea celor doisprezece, schimbarea la față, lupta din Ghetsimani, moartea pe cruce (Luca 6:12,13; 9:28-36; 22:39-46; 23:46) – El S-a rugat pentru putere și îndrumare de la Tatăl Său. „Ca om, înălța cereri la tronul lui Dumnezeu până când natura Sa omenească era încărcată de putere ce-rească, care trebuia să lege natura omenească de cea dumnezeiască. Printr-o continuă comuniune, El a primit viață de la Dumnezeu ca să poată da viață lumii.” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, p. 363

„Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi” (Luca 11:3). Cererea aceasta, indiferent dacă vine de pe buzele unui milionar ori de pe cele ale unui orfan lipsit de toate, este o exprimare a dependenței și o recunoaștere a încrederii. Cu toții depindem de Dumnezeu, iar cererea aceasta ne constrânge să recunoaștem că El este sursa tuturor darurilor. El este Creatorul. În El trăim, ne mișcăm și avem ființa. „El ne-a făcut, ai Lui suntem” (Psalmii 100:3).

4. Citește Luca 11:1-4. Ce învățăm din aceste cereri?

„Ne iartă nouă păcatele noastre” (Luca 11:4). Iertarea constituie inima Evangheliei. Fără iertare de la Dumnezeu, noi nu avem mântuire: „Pe voi, care erați morți în greșelile voastre..., Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile” (Coloseni 2:13). Dacă am cunoscut personal iertarea divină, suntem datori să ni-i apropiem pe cei care ne-au greșit. Când cerem să fim iertați „fiindcă și noi iertăm” (Luca 11:4), nu vrem să spunem că Dumnezeu ne iartă pentru că și noi iertăm, dimpotrivă, statutul nostru de oameni iertați ne impune să lărgim în permanență sfera harului – pe de o parte să recunoaștem și să primim bunăvoința divină, iar pe de altă parte să-i iubim și să-i iertăm pe cei care ne-au greșit.

„Nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău” (Luca 11:4). Aici remarcăm două idei. Mai întâi, ispita nu este păcat. Cuvântul grecesc pentru „ispită” este *peirasmos*. Substantivele grecești cu terminația *-asmos* descriu în mod obișnuit un proces, nu un produs. Scripturile nu privesc la ispită ca la un produs finit; ea este o metodă, un proces în urma căruia se obține un anumit produs. Ispita nu este păcat, dar cedarea la ispită este. În al doilea rând, Dumnezeu nu este inițiatorul ispitei (Iacov 1:13). El poate îngădui ca ispita să vină, dar El nu ne ispitește niciodată, adică nu ademeneste pe nimeni la păcat. Prin urmare, cererea aceasta este o recunoaștere a faptului că El este sursa de putere pentru a ne împotrivi celui rău.

Dumnezeu este Tatăl care Se îngrijește de toate nevoile noastre. Ce mare asigurare descoperi în textul din Luca 11:9-13? Cum te ajută rugăciunea să îți îmbogățești și adâncești experiența în aceste domenii?

III. Isus și viața noastră de rugăciune

Prin învățătură și exemplu personal, Domnul Isus i-a îndemnat pe ucenici să aibă o viață de rugăciune pentru a cunoaște bunătatea lui Dumnezeu, pentru a fi participanți activi la misiunea Sa și a ieși biruitori în lupta zilnică împotriva amăgirilor lui Satana.

Cum ar trebui să arate viața noastră de rugăciune? În Evanghelia după Luca sunt menționate câteva principii generale despre rugăciune, o rugăciune-model și câteva particularități ale rugăciunii.

Principii generale pentru viața de rugăciune a creștinului: Roagă-te pentru dușmani (Luca 6:28); roagă-te pentru lucrarea misionară de pe întreg pământul (Luca 10:2); roagă-te pentru curaj spiritual (Luca 18:1); roagă-te cu mărturisire și cu smerenie (vers. 10-14); roagă-te mereu (Luca 21:36); roagă-te să nu cedezi în fața ispitei (Luca 22:40,46).

Rugăciunea-model (Luca 11:1-4): Rugăciunea Domnească Îl are pe Dumnezeu în centrul atenției. Rugăciunea trebuie să înceapă cu El, altfel încetează să fie rugăciune. Rugăciunea ne are în atenție și pe noi. Pe de o parte, recunoaștem supremația lui Dumnezeu, prioritatea Împărăției Sale și perpetuitatea voinței Sale. Pe de altă parte, înălțăm cereri pentru susținere, pentru puterea de a supraviețui evenimentelor vieții și necunoscutului. Trecutul, prezentul și viitorul sunt cunoscute de Dumnezeu și stau sub semnul făgăduinței Sale sigure.

Particularitățile vieții de rugăciune: Urmând modelul care ne-a fost dat în Ghetsimani, rugăciunile noastre ar trebui să aibă în centru principiul arătat de Domnul Isus când a spus: „Facă-se nu voia Mea, ci a Ta.” (Luca 11:5-8; 18:9-14).

De discutat

„Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta”, spunea Iacov (Geneza 32:26). Un bun exemplu de rugăciune stăruitoare. Ce alte exemple mai poți da?

3. APLICAȚIA

Luca prezintă relația Domnului Isus cu Duhul Sfânt atât în evanghelia sa, cât și în Faptelor apostolilor; unde vedem prezența activă a Duhului Sfânt în viața bisericii creștine, în misiunea ei și în slujitorii ei. Numai Luca amintește porunca dată de Isus ucenicilor după înviere, de

După ce le-a prezentat ucenicilor o rugăciune-model, Domnul Isus a scos în evidență nevoia de rugăciune stăruitoare prin parabola prietenului care vine la miezul nopții (Luca 11:5-13). Mai târziu, când Se apropia de încheierea lucrării Sale, le-a amintit din nou urmașilor Săi despre nevoia de pocăință și smerenie în rugăciune (Luca 18:9-14). Ambele parabole ne arată că rugăciunea nu este doar o rutină religioasă, ci o legătură vie și stăruitoare cu Tatăl.

5. Care este învățătura din parabola relatată în Luca 11:5-8?

Mântuitorul a spus această parabolă pentru a încuraja perseverența în rugăciune. Rugăciunea nu ar trebui să devină o rutină, ci ar trebui să fie temelia relației noastre cu Dumnezeu, a bizuirii noastre totale, insistente și neîntrerupte pe El. Rugăciunea este respirația sufletului; fără ea, suntem morți din punct de vedere spiritual. Parabola aceasta este despre un om care vine la prietenul său, la miezul nopții, să-i ceară o pâine pentru oaspetele său. În ciuda orei târzii și a dificultății de a-i satisface cererea, prietenul cedează și răspunde în cele din urmă rugămintelor sale insistente. Cu cât mai dornic este Dumnezeu să îi răspundă celui care stăruie în rugăciune! Insistența noastră nu schimbă decizia Sa, ci întărește încrederea noastră.

6. Ce lecție esențială despre rugăciune descoperim în Luca 18:9-14?

Fariseul se aștepta să primească aprobarea lui Dumnezeu, bazându-se pe faptele lui de neprihănire. Vameșul a contat pe mila Lui și a cerut să fie acceptat pe baza harului divin. Deci noi nu suntem acceptați de Dumnezeu pe baza a ceea ce suntem sau facem, ci numai prin harul Său. Numai cei pocăiți și smeriți, care regretă cu adevărat că au păcătuit pot primi acest har. „Blândețea și smerenia sunt condițiile succesului și ale biruinței. O cunună de slavă îi așteaptă pe aceia care se pleacă la piciorul crucii.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 590

Cei care nu Îl cunosc pe Domnul tind să se compare cu alții, pe care îi consideră mai răi decât ei, ca să se mângâie cu gândul că ei sunt mai buni. De ce este aceasta o amăgire? Ce importanță are dacă alții sunt mai răi decât noi?

a rămâne în Ierusalim până ce aveau să fie „îmbrăcați cu putere de sus” (Luca 24:49), o condiție pentru a duce până la marginile pământului vestea despre Mântuitorul răstignit și înviat.

De ce începe cartea Faptelor apostolilor cu repetarea făgăduinței lui Isus despre coborârea Duhului Sfânt (Faptele 1:7,8) și împlinirea ei la Cincizecime (Faptele apostolilor 2)?

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

Luca notează că Domnul Isus Se ruga constant și, mai ales, S-a rugat înainte de situațiile deosebite din lucrarea Sa – ispitirea din pustie, alegerea celor doisprezece și Ghetsimani. Cere-le membrilor grupei tale să identifice sau să se gândească la posibile situații critice și să spună cum s-ar ruga și ce îndrumări biblice ar căuta în fiecare caz. Exemple:

- Pierderea locului de muncă (*Psalmul 23*)
- O persoană dragă suferă de cancer _____
- Infidelitatea partenerului de viață _____
- Căsătoria fiului sau a fiicei _____

Și un citat inspirat: „Dacă așteptați mântuirea, trebuie să vă rugați. Luați-vă timp pentru aceasta. Nu vă grăbiți și nici nu fiți neglijenți în rugăciunile voastre. Implorați-L pe Dumnezeu să lucreze în voi o reformă profundă, pentru ca roadele Duhului Său să se vadă în voi și să puteți lumina ca lumini în lume. Aveți grijă să nu fiți o piedică sau un blestem pentru cauza lui Dumnezeu; puteți fi de folos, puteți fi o binecuvântare. Satana vă spune că nu vă puteți bucura de mântuire pe deplin și fără plată. Nu îl credeți!

Am văzut că este un privilegiu pentru fiecare creștin să se bucure de influența profundă a Duhului lui Dumnezeu. O pace dulce, cerească, vă va cuprinde mintea și veți simți plăcere să meditați asupra lui Dumnezeu și asupra cerului. Vă veți desfăta în glorioasele făgăduințe ale Cuvântului Său.” – *Mărturii*, vol. 1, pp. 158, 159

„Sufletul care apelează la Dumnezeu prin rugăciune zilnică și serioasă, pentru ajutor, sprijin și putere, va avea aspirații nobile, percepții clare despre adevăr și datorie, planuri înalte de acțiune și o continuă foame și sete după neprihănire. Prin păstrarea legăturii cu Dumnezeu, vom fi făcuți în stare să răspândim asupra altora, cu care venim în contact, lumina, pacea și liniștea care domnesc în inimile noastre. Puterea primită de la Dumnezeu prin rugăciune, unită cu efortul perseverent de a instrui mintea cu privire la atenție și purtarea de grijă, ne pregătește pentru îndatoririle zilnice și ne păstrează spiritul liniștit în toate circumstanțele.” – Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 85

„Când Îl numim pe Dumnezeu Tatăl nostru, recunoaștem că toți copiii Săi sunt frații noștri. Formăm cu toții o mare rețea umană, suntem toți membri ai aceleiași familii. În cererile noastre, trebuie să-i includem pe semenii noștri în aceeași măsură în care ne includem pe noi. Acela care caută binecuvântarea numai pentru sine nu se roagă în modul cuvenit.” – *Ibidem*, p. 105

Întrebări pentru discuție

1. Menționați câteva dintre situațiile în care Duhul Sfânt a fost prezent în lucrarea Domnului Isus Hristos. Ce concluzie se poate trage?
2. Ce am învățat despre viața de rugăciune a Domnului Isus? Ce constatăm în privința vieții noastre de rugăciune, atunci când o comparăm cu a Lui?
3. Care sunt lecțiile pe care le-am învățat din modelul de rugăciune oferit de Mântuitorul? Ce asigurări și certitudini am primit din acest model de rugăciune?
4. Care sunt pildele despre rugăciune menționate în Evanghelia după Luca și ce lecții am desprins din fiecare dintre ele?
5. În ce fel a fost îmbogățită concepția ta despre rugăciune și ce schimbări vei face în viața ta de rugăciune în urma acestui studiu?

7. Bărbatul cu bannerul

Song Sungsub, Coreea de Sud

Oriunde merge, Song Sungsub atrage atenția imediat, dar lucrul acesta nu îl deranjează, fiindcă are un mesaj important de transmis.

„Ideea mi-a venit pe când împărțeam materiale religioase din casă în casă”, povestește el. „Noi le oferim oamenilor [cărți], dar unii, pur și simplu, le aruncă. Am început atunci să caut o metodă ca oamenii să vadă adevărul, să înțeleagă esența mesajelor celor trei îngeri – și anume Sabatul – dintr-o singură privire.”

Sungsub a mers la o firmă de publicitate și a conceput un banner special pentru rucsac, cu mesajul: „Ziua de odihnă = sâmbăta = ziua a șaptea” inscripționat cu galben pe un fond albastru. Bannerul conține și alte câteva explicații ale mesajului. Sungsub poartă acest banner de rucsac în fiecare zi când pleacă și când vine de la serviciu cu bicicleta. Uneori îl ia și când iese în parc și este surprins de reacțiile oamenilor. „Când văd bannerul, oamenii se apropie curioși și îl citesc cu voce tare. Stau în jurul meu și discută despre mesajul de pe el. Sabatul este un mesaj important, un adevăr care cere o decizie. Există multe metode de răspândire a mesajului, dar aceasta este strategia mea”, spune Sungsub.

Când a conceput această formă unică de evanghelizare, Sungsub a avut în minte două exemple biblice: (1) Iona care a fost trimis să străbată pe jos un oraș și să îi cheme pe locuitorii lui la pocăință și (2) israeliții care au dat mărturie tăcută când au înconjurat Ierihonul. „Mi-am dorit ca în felul acesta să vestesc adevărul despre Sabat într-un mod eficient și accesibil.”

La început, Sungsub s-a temut să nu stârnească opoziție și să nu fie interpretat greșit, dar și-a dat seama că mulți sunt foarte interesați. Și copiii sunt bucuroși și curioși să-l vadă pe „omul cu bannerul”. De multe ori, se țin după el atât cât îi lasă părinții să meargă.

„Unii întreabă cum pot să duc în spate bannerul”, spune Sungsub. „Nu sunt suficient de puternic și trebuie să fiu foarte atent la comportamentul meu, fiindcă port un mesaj important. Trebuie să fiu liniștit și, de aceea, mă rog tot timpul – atunci am pace și mă simt plin de puterea Duhului Sfânt. Experiența aceasta mă ajută să-mi dezvolt caracterul. Sunt foarte fericit. Sunt în căutarea oilor pierdute. Strategia mea este următoarea: o singură privire și imaginea rămâne pentru totdeauna întipărită în minte. Dacă oamenii îmi cer cărți, le ofer cărți. Este un proiect-pilot, ca să spun așa. Vom vedea care vor fi rezultatele!”

APRILIE

1. M. Faptele ap. 19:1,2
2. J. Faptele ap. 1:8
3. V. Luca 24:49
s. a. B 19:45, CT 19:34, IS 19:41, MS 19:53, SM 20:01, DJ 19:54, AR 20:05
4. S. Faptele ap. 1:8
s. a. B 19:46, CT 19:36, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
5. D. Ioan 14:18-20
6. L. Efeseni 6:12
7. M. Isaia 8:19,20
8. M. Ioan 16:13,14
9. J. 2 Timotei 3:1,2,5
10. V. Efeseni 3:20,21
s. a. B 19:53, CT 19:43, IS 19:51, MS 20:02, SM 20:11, DJ 20:02, AR 20:15
11. S. Efeseni 5:14-16
s. a. B 19:55, CT 19:44, IS 19:52, MS 20:04, SM 20:12, DJ 20:04, AR 20:16
12. D. Efeseni 5:18,19
13. L. Efeseni 1:11,12
14. M. Efeseni 1:13,14
15. M. Romani 8:16,17
16. J. 2 Corinteni 5:7
17. V. 1 Corinteni 14:15
s. a. B 20:02, CT 19:51, IS 20:01, MS 20:12, SM 20:21, DJ 20:11, AR 20:24
18. S. 1 Corinteni 14:26,40
s. a. B 20:03, CT 19:53, IS 20:02, MS 20:13, SM 20:22, DJ 20:12, AR 20:25
19. D. Romani 8:14
20. L. 1 Corinteni 2:16
21. M. Romani 6:5
22. M. Apocalipsa 14:7
23. J. 1 Corinteni 6:11
24. V. Ioan 5:19,41
s. a. B 20:11, CT 20:00, IS 20:10, MS 20:21, SM 20:31, DJ 20:20, AR 20:33
25. S. Proverbele 14:34
s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:12, MS 20:22, SM 20:32, DJ 20:21, AR 20:35
26. D. 1 Corinteni 2:14,15
27. L. Ioan 7:37,38
28. M. Apocalipsa 1:18
29. M. Ioan 6:57,58
30. J. 1 Corinteni 16:13

MAI

1. V. Isaia 54:5,7,10
s. a. B 20:19, CT 20:08, IS 20:20, MS 20:30, SM 20:40, DJ 20:28, AR 20:42
2. S. Geneza 5:24
s. a. B 20:20, CT 20:10, IS 20:21, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:29, AR 20:44
3. D. Ioan 14:23
4. L. Ioan 13:35
5. M. Luca 10:42
6. M. Luca 10:36,37
7. J. Ioan 15:12
8. V. 1 Corinteni 8:1-3
s. a. B 20:28, CT 20:17, IS 20:29, MS 20:40, SM 20:50, DJ 20:36, AR 20:52
9. S. Coloseni 3:2
s. a. B 20:29, CT 20:18, IS 20:31, MS 20:41, SM 20:51, DJ 20:38, AR 20:53
10. D. Ioan 15:16
11. L. 1 Ioan 4:20
12. M. 1 Ioan 5:2
13. M. 1 Ioan 2:2,3
14. J. Romani 13:8
15. V. 1 Ioan 5:18
s. a. B 20:36, CT 20:25, IS 20:38, MS 20:48, SM 20:59, DJ 20:45, AR 21:00
16. S. Ioan 14:15
s. a. B 20:37, CT 20:26, IS 20:40, MS 20:50, SM 21:01, DJ 20:46, AR 21:01
17. D. 1 Ioan 5:20
18. L. Isaia 61:1
19. M. Galateni 5:13
20. M. Ieremia 29:13
21. J. Matei 22:37
22. V. Ieremia 31:33
s. a. B 20:43, CT 20:32, IS 20:47, MS 20:57, SM 21:08, DJ 20:52, AR 21:08
23. S. Romani 10:10
s. a. B 20:44, CT 20:33, IS 20:48, MS 20:58, SM 21:09, DJ 20:53, AR 21:09
24. D. 2 Corinteni 3:2,3
25. L. Efeseni 3:18,19
26. M. 2 Corinteni 4:6
27. M. Romani 12:1
28. J. 1 Împărați 22:13,14
29. V. Evrei 12:14
s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:54, MS 21:04, SM 21:16, DJ 20:59, AR 21:16
30. S. 1 Cronici 16:29
s. a. B 20:51, CT 20:40, IS 20:55, MS 21:05, SM 21:17, DJ 21:00, AR 21:16
31. D. 2 Corinteni 2:14,15

IUNIE

1. L. Marcu 10:45
2. M. Matei 25:40
3. M. Luca 24:32
4. J. 2 Împărați 2:9
5. V. Romani 2:29
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
6. S. Luca 22:31,32
s. a. B 20:57, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:11, SM 21:23, DJ 21:05, AR 21:22
7. D. Faptele ap. 2:46,47
8. L. Faptele ap. 1:14
9. M. Matei 5:13
10. M. Matei 5:14,15
11. J. Luca 10:31
12. V. Iona 4:1-3
s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:09, AR 21:26
13. S. Tit 3:8
s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:06, MS 21:15, SM 21:28, DJ 21:09, AR 21:27
14. D. Romani 1:14,15
15. L. Faptele ap. 26:24,25
16. M. Faptele ap. 20:32
17. M. Luca 6:19
18. J. Luca 8:46,48
19. V. 1 Corinteni 9:19
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
20. S. Faptele ap. 2:4
s. a. B 20:03, CT 20:52, IS 21:09, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:30
21. D. Ezechiel 3:21
22. L. 2 Timotei 2:24,25
23. M. 2 Timotei 2:1,2
24. M. Deuteronomul 30:19
25. J. Deuteronomul 33:29
26. V. Isaia 53:11
s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
27. S. Ioan 12:25,26
s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
28. D. Eclesiastul 7:3
29. L. Ioan 17:20,21
30. M. Matei 10:32